

Priloga „Vrtcu“.

Štev. 8 Ljubljana, dne 1. avgusta 1909. XVII. tečaj.

DETETU.

Le zapri oko nedolžno,
dete drago, in zaspi!
Tvoji materi skrbeči,
glej, na delo se mudi.

Saj tu sámo ne ostaneš,
glej, pri tebi dan in noč
angelček stoji krilati
v tvoje čisto srce zroč.

On ti zlatih sanj bo dahnil,
dahnil v dušo sladek mir!
Čuval te, da zlo nobeno
ne zadene te nikjer.

Mokriški.

AJDICA BELA!

Kaj, ajdica bela,
tak lahno vzdrhtevaš?
Li vetrček pravi
ti bajke lepé?
Li misliš na vesno,
nevjestico mlado;
li pesmi poslušaš
škrjančka sladké?

Le, ajdica bela,
veseli se solnca
in pesmi škrjančka!
Jesen bo prišla,
oj, ajdica bela,
in deklica mlada
bo z brušenim srpom
požet te prispela.

Bogumil Gorenjko.

